

Jordi Berdala
Director dels Festivals Isaac Albéniz de Camprodon

Univers Albéniz

Avui quan ja el temps ha refredat l'ambient del passat dia 1 d'agost a Camprodon, amb motiu de l'acte central per la commemoració del centenari de la mort d'Isaac Albéniz tinc les forces suficients per escriure aquest article i explicar les meves sensacions i els fets que van passar en el desenvolupament d'aquest acte.

Fa cosa d'un any un cop passat el mes d'agost del 2008 es va crear a Camprodon una comissió d'organització per celebrar el Centenari de la mort d'Isaac Albéniz. El fet que el naixement d'Albéniz tingués lloc a Camprodon l'any 1860 ens obligava a liderar el projecte a nivell de tot l'estat espanyol. L'objectiu no era gens fàcil, però gràcies a l'esforç de molta gent, la veritat és que es va aconseguir. Vàrem seure en una mateixa taula les entitats culturals més representatives de Catalunya i a partir d'aquí va néixer el que avui podem veure a Camprodon i fora de Camprodon.

Dins la programació dels diferents actes en teníem un que volíem que fos l'acte central del centenari i en el que vàrem invertir la major part dels nostres esforços, a petició de Cuki Pons, membre de la comissió, es va decidir anomenar l'acte "Univers Albéniz" i el volíem estrenar a Camprodon el dia 1 d'agost del 2009. Es tractava d'un espectacle de gran format i col·locat en el marc incomparable del Pont Romànic de Camprodon damunt del riu Ter.

Un cop pensat el projecte vàrem començar la peregrinació per tot el país, per buscar el seu finançament. Reunions a nivell de Ministeri de Cultura, amb la Societat Estatal de Commemoracions culturals, Institut Nacional de las Artes i la Música, Conselleria de Cultura, Diputacions de Girona i de Barcelona, Departament de Presidència de la Generalitat, etc, etc. Moltes reunions per intentar vendre el producte i que les diferents institucions volguessin creure que el que explicàvem valia la pena de convertir-ho en una realitat i deixar de ser un projecte. Finalment el mes de maig del 2009 s'aconsegueix el pressupost i entrem a fons en la realització de l'acte. Diferents empreses treballen intensament dia i nit per donar forma al que ha de ser l'acte més important del centenari Albéniz i pocs dies abans del dia 1 d'agost, el projecte musical i audiovisual, es una realitat.

Tots els mitjans de comunicació, tant locals com nacionals parlen de l'Univers Albéniz i els contactes amb TVE donen el seu fruit i s'acorda la seva retransmissió en directe i per tot l'estat de l'espectacle.

Una Setmana abans del dia 1 Camprodon comença el muntatge de tot el gran escenari que ha de permetre la realització de l'acte, un muntatge espectacular i amb una gran organització. Amb tot això, tot el poble de Camprodon participa amb l'organització i preparació del que ha de ser el millor indret per estrenar una gran producció que ha de ser vista per tot Espanya. Els camprodonins creuen amb el projecte i participen activament perquè tot surti a la perfecció. L'Ajuntament de Camprodon amb el seu alcalde al capdavant, posa tots els seus mitjans a disposició de l'organització per col·laborar intensament amb tots els preparatius. S'ha de controlar l'aforament del lloc i no es vol deixar a ningú sense una entrada ja que es vol que tothom que vulgui assistir tingui una cadira per seure. Va ser molt complicat però va ser possible. El divendres 31 de juliol a les set de la tarda, ho tenim tot a punt per fer l'assaig general i a les 21,30 amb l'orquestra de RTV i la cobla Sant Jordi i més de mil espectadors, comença l'assaig amb els diferents errors que són normals abans de fer l'estrena oficial. Tothom pot veure que l'acte és d'una qualitat excepcional i que l'audiovisual reflexa clarament l'obra i la vida d'Isaac Albéniz acompanyat d'una orquestra sensacional interpretant les peces més destacades dels diferents compositors que van rodejar Albéniz durant la seva curta vida.

En definitiva el dia 31 de juliol i un cop fet l'assaig general, podem dir que tot està preparat i amb una previsió d'èxit tan pel que fa al contingut de l'acte com a la seva organització. Tot controlat excepte el que cap de tots nosaltres podia controlar, que era el temps. Sabíem que el dia 1 de matinada estava previst un canvi de temps, un canvi que en principi seria al voltant de les dues o les tres de la matinada del diumenge, per tant teníem moltes possibilitats que

la pluja anunciada tingués lloc un cop finalitzat l'espectacle. Tothom volia pensar que el temps aguantaria fins el final.

No va ser així i van començar les inclemències meteorològiques només començar l'espectacle, el fort vent va posar en perill la pantalla gegant on es projectava l'audiovisual i més tard la pluja va fer suspendre temporalment l'acte. L'orquestra es resguardava de la pluja i els 1600 espectadors aguantaven fidels als seus seients. Després de trenta minuts es reprèn l'espectacle que al cap de poc temps es suspèn definitivament.

El poc que es va veure va ser suficient perquè tots els presents poguessin apreciar l'alta qualitat de l'espectacle i tots vàrem abandonar el local amb una gran tristesa i desolació.

Els factors climatològics no es poden controlar, ho sabem només començar, primer el fort vent que ens va fer pensar que la pantalla es desprendria del pont, més de quaranta persones van col·laborar en el suport de la pantalla assegurats a la seva base perquè el vent no s'endugués tot el muntatge, i després la pluja que el segon cop tot i no ser intensa posava en perill els instruments dels més de cent músics damunt de l'escenari.

S'han fet diferents comentaris de perquè no es va preveure un cobert pels músics, tampoc var ploure tant, etc. No es podia posar un cobert, en primer lloc perquè d'ubicació inicial de l'escenari era sobre el riu Ter i quinze dies abans l'ACA va aconsellar enretirar tant les grades com l'escenari a fora del riu, el cobert hauria tapat la pantalla i en segon lloc la TVE no es permès la seva col·locació per problemes tècnics i dificultat en la filmació de les imatges de l'orquestra. Referent a l'orquestra s'ha de dir que fer una actuació a l'aire lliure amb vent dificulta moltíssim la interpretació per part dels diferents components de l'orquestra i la seva direcció i si a més plou complica molt la situació.

Aquest espectacle va ser creat per fer-ho tal com es va muntar i en lloc més indicat i més emblemàtic de Camprodon, el nostre Pont Romànic. El podríem veure en diferents teatres, però mai serà el mateix, ja que el marc del Pont de Camprodon no el podem posar dins de cap teatre.

Tot i això crec que l'esforç ha valgut la pena ja que ha permès veure que el poble de Camprodon un cop més ha estat capaç de preparar un gran esdeveniment i mostrar la seva capacitat organitzativa.

Aprofito per donar-vos les gràcies a tots, i dir-vos també que no ens desanimem, ja que el 2010 tenim els 150 anys del naixement d'Isaac Albéniz i ho tornarem a intentar, això sí amb un altre espectacle i esperem que la meteorologia ens tracti millor.

Gràcies per tot.

Josefina Vidal i Puigcorbés

Aquesta setmana hem anat a caminar des de Sant Bernabé de les Tenes fins a Vallfogona pel camí Ral. El camí, gairebé com tot els de les muntanyes, és molt brut i en alguns trams, perdedor. Ara bé, l'entorn és preciós.

Passa per darrere de can Virosta, l'Hostal de Sant Eudald per sota la Tolosa, els plans de Xixà, can Masnou, cal Mestre, segueix per sobre La Muntada i arriba a Vallfogona. En un indret del camí ens va cridar l'atenció un queixal de muntanya que feia pena. Sembla que han començat a extreure àrids. Ens va semblar estrany que algú

donés permís per fer això, quan a Ripoll tenim quatre cims amb unes runes entranyables que són: Sant Bartomeu, Sant Roc, Sant Antoni i Santa Maria del Catllar, que abans es veien perfectament des de la Vila i quan es pujava fins allà, les vistes eren espectaculars. Ara els arbres i les males herbes ho tapen tot. Preguntant per què no es neteja, se'ns diu que 'Els Verds' no permeten tallar pins ni el que ens envolta. Algú pot explicar el perquè es pot malmetre una muntanya i, en canvi, no es pot netejar l'entorn de les quatre Ermites més emblemàtiques de Ripoll? Els ho agrairia.

A PEU DE CARRER

Què en pensa de la pixada popular organitzada pel dissabte 22 d'agost?

Ramon Escrivà
Ripoll

Penso que es passen una mica, perquè no són coses de fer sobre un pont. Crec que la multa que van posar als dos nois pel que van fer és perfecte.

Vicens Gómez
68 anys. Ripoll

No és massa adequada. Les coses no s'han de treure de context en cap sentit, però en tot cas penso que hi ha coses més importants i que això és una criaturada.

Sole Sánchez
57 anys. Ripoll

No els hi deixarem pas fer, els traurem d'allà com sigui, que es preparin. A part, penso que haurien de tenir més respecte per l'altra gent.

Pepi Pérez
68 anys. Ripoll

No crec que serveixi per solucionar res, però si ha de servir perquè s'adonin que falten lavabos públics està bé, perquè orinar al carrer està molt malament.

Jorge Lara
32 anys. Ripoll

Crec que no està gens bé orinar al carrer, però també penso que es van passar amb la multa. Per tant, crec que la pixada popular està molt bé.

Santiago López
Ripoll

Crec que el dos joves que van orinar al riu ho van fer perquè no s'aguantaven i així no ho feien al carrer. No n'hi havia per tant i la pixada popular està molt bé.